

[Arbejdsministeren]

boligforholdene på det eventuelle tilflytningssted.

Under drøftelserne med den arbejdssøgende af beskæftigelsesmuligheder uden for hjemstedet skal den pågældende nøje orienteres om muligheder for at modtage mobilitetsfremmende ydelser i medfør af arbejdsløshedslovens §§ 13-19.

III. Særlige regler for medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser.

For arbejdssøgende, der er medlemmer af en anerkendt arbejdsløshedskasse, vil der i kraft af medlemskabet være en forpligtelse til at begrunde et afslag på et arbejdstilbud. Dette følger af arbejdsløshedslovens § 63, der i stk. 1, nr. 1, bestemmer, at dagpenge ikke må udbetales til et medlem, »som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, og for hvilket lønnen ikke er lavere end den, som efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere gælder for tilsvarende arbejde.«

Om denne bestemmelse bemærkes indledningsvis, at afgørelse af, om dagpenge skal udbetales, træffes af den pågældende arbejdsløshedskasse. Arbejdsformidlingens opgave i denne henseende er den, sædvanligvis efter stedfunden kontakt med afdelingen, at indberette til arbejdsløshedskassen og til arbejdsdirektoratet, når en vægring er konstateret.

Arbejdsløshedskassens afgørelse kan indbringes for arbejdsdirektøren, der tillige i sin egenskab af tilsynsmyndighed kan ændre en af en arbejdsløshedskasse truffet afgørelse.

Den endelige afgørelse træffes af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen. Betingelserne for bortfald af dagpengeretten iflg. § 63, stk. 1, nr. 1, er som nævnt:

- a. Der skal være tale om et *passende arbejde*.
- b. Arbejdet skal være anvist af arbejdsformidlingen, jfr. foran I.
- c. Lønnen må ikke være lavere end den, som efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere gælder for det tilsvarende arbejde.
- d. Vægringen skal være sket uden *fyldstgørende grund*.

Specielt bemærkes:

ad a om begrebet passende arbejde.

Om arbejdet er passende, må afgøres i det enkelte konkrete tilfælde.

Det følger af § 63, stk. 2, at et arbejde godt kan være passende, selv om det ligger uden for den pågældendes hidtidige fagområde, når blot medlemmet har evner og kræfter til at udføre arbejdet, og når muligheden for at vende tilbage til det hidtidige fagområde – hvortil medlemmet stadig har tilknytning – ikke forringes væsentligt ved at overtage arbejdet.

I øvrigt må der ved afgørelse af, om arbejdet er passende, tages hensyn til alle foreliggende relevante oplysninger om arbejdsvilkårene og om den arbejdssøgendes faglige og personlige forhold. Det følger dog af lovens forudsætninger – og er også fastslået gennem lang tids praksis – at afstanden mellem hjemstedet og arbejdsstedet ikke i sig selv kan bevirke, at arbejdet ikke er passende.

ad d om begrebet fyldestgørende grund.

Om en vægring er fyldestgørende begrundet, hvis overtagelse af arbejdet nødvendiggør, at der skal tages ophold uden for hjemstedet, kan ikke besvares generelt, men må afgøres efter de konkrete forhold.

Den omstændighed, at medlemmet er familieforsørger, kan ikke i sig selv fritage et medlem for at efterkomme anvisning til et arbejde uden for hjemstedet, men det vil dog almindeligvis være naturligt først at søge ikke-forsørgere anvist til sådant arbejde.

Ekstraordinære familiemæssige forhold kan indeholde en fyldestgørende begrundelse for at vægre sig ved at overtage arbejde, der nødvendiggør ophold uden for hjemstedet. Et medlem er således blevet anset for berettiget til dagpenge i tilslutning til en vægring, idet det blev oplyst, at hans hustru var betydeligt nervesvækket, og at der var mindreårige børn i hjemmet.

Der bør tages hensyn til de arbejdsmarkeds-mæssige forhold på hjemstedet, således at anvisning til arbejde uden for hjemstedet ikke forceres frem, når der inden for den nærmeste tid kan forudses at blive behov for arbejdskraften på hjemstedet.

Der bør ligeledes tages hensyn til, om et medlem kan dokumentere at have mulighed for selv at skaffe sig arbejde på hjemstedet inden for den allernærmeste tid.